

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie nieoznaczonej sygnaturą sądową (L.dz. 31/24),
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 18 grudnia 2024 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 21 listopada 2024 r. M. J., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika – adw. A. N., złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie, w której nie oznaczył sygnatury sądowej, posługując się numerem dziennika wpływu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora

i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm.; dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), skarga powinna (...) zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy; 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Na mocy art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

W niniejszej sprawie należało zastosować ww. przepis – art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, albowiem Skarżący w istocie nie wykazał na czym miałyby polegać przewlekłość postępowania prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach. Trudno uznać za przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie zaprezentowanie chaotycznych wywodów dotyczących m.in. nieprawidłowego statusu Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych SN, pierwszeństwa prawa Unii Europejskiej przed prawem polskim czy „rozporządzenia eIDAS”. Skarżący w zasadzie w ogóle nie odnosi się do konkretnego postępowania, w którym dopatruje się przewlekłości procedowania. Rozpatrywana skarga ma charakter szablonowy i jest powieleniem wielu innych – całkowicie niezasadnych – środków zaskarżenia wywiedzionych przez M. J. Taka postawa Skarżącego nie zasługuje na ochronę prawną.

Niniejsza skarga, jako niedopuszczalna, podlega więc odrzuceniu *a limine*, bez nadawania biegu rozmaitym wnioskom Skarżącego zawartym w niej i w kolejnych pismach złożonych w sprawie.

Biorąc wszystko powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Ł.n

[a.ł.]